

Brussel, 10 januari 2018

Een versnelde degressiviteit stort nog meer werklozen in armoede én is op de koop toe ineffectief

De discussie rond de arbeidsdeal lijkt politiek in de laatste meters voor de eindmeet beland. Het Netwerk tegen Armoede, Welzijnszorg en ACV maken zich grote zorgen, in het bijzonder door het ideologische opbod dat nu bezig is rond de degressiviteit van de werkloosheidsuitkeringen. Dat dreigt nu een debat te worden over de concrete modaliteiten. Wat voorbijgaat aan de essentie. De politieke plannen pakken geen enkele drempel aan die mensen ondervinden om een job te vinden. Erger nog, de politieke voorstellen zullen werkzoekenden nog dieper in de armoede en nog verder weg van de arbeidsmarkt duwen. Nu al heeft 1 op 2 van de werklozen een risico op armoede, volgens de Europese maatstaven. En dat spijs de belofte van de toenmalige regeringspartijen om de sociale uitkeringen op te trekken tot de Europese armoedenorm.

We zijn heel erg gewonnen voor de toeleiding van werkzoekenden naar de arbeidsmarkt. Alleen zijn versnelde lagere uitkeringen, die nu al ver onder de Europese armoedegrens liggen, het verkeerde recept. Het biedt geen enkele garantie op een duurzame en kwaliteitsvolle job. Laat staan dat het iets verandert aan de fundamentele mismatch tussen arbeidsvraag en arbeidsaanbod. De uitkering van kwetsbare werkzoekenden zoals ouderen, kortgeschoolden, eenoudergezinnen en mensen met een migratieachtergrond sneller verlagen, verandert niets aan de drempels die zij ondervinden om werk te vinden. Zoals mobiliteitsproblemen, betaalbare kinderopvang, digitale kloof, gebrek aan opleiding, discriminatie, ... Integendeel, drempels worden versterkt. Een versnelde lagere uitkering vormt het zoveelste bijkomend obstakel.

We kunnen het niet genoeg herhalen: werk zoeken vergt financiële én mentale ademruimte. Dat is al meerdere malen aangetoond via ervaringen van mensen in armoede en wetenschappelijke studies. Met uitkeringen die ver onder de armoedegrens liggen, is die ruimte er niet. Mensen laten ontsnappen uit armoede en afhankelijkheid lukt niet als ze, als gevolg van een te laag inkomen, elke dag moeten zien te overleven. Zal ik mijn huishuur kunnen betalen, de schoolfactuur, kinderopvang, enzovoort? Een duurzaam en waardig inkomen is de start, niet het eindpunt. Het valt te verwachten dat heel wat werkzoekenden noodgedwongen en sneller dan ooit tevoren zullen aankloppen bij het OCMW omdat ze de eindjes niet meer aan elkaar kunnen knopen. Dit helpt niemand vooruit en zal de werkzaamheidsgraad niet ten goede komen.

Bovendien is het gemak waarbij deze federale regering zich eenzijdig focust op de verantwoordelijkheid van werkzoekenden stuitend. Er ligt immers ook een verantwoordelijkheid bij de werkgevers. Ze zoeken nog te vaak naar de witte merel, terwijl talenten en elders verworven competenties veel te weinig aan bod komen. Ook discriminatie blijft in dit verhaal een hardnekkig probleem.

Meer informatie:

David de Vaal, Netwerk tegen Armoede, 0476 20 75 91

Annabel Cardoen, Welzijnszorg vzw, 0497 13 55 87

Karim Dibas, ACV, 0474 34 74 27